

et Christianis corpus Domini offerentibus et manducantibus? Narrat Joannes Mosclus in Prato spirituali c. 150, episcopum Rumelium celebrantem coram Agapito papâ, cum sisteret, eò quid de more non videtur Spiritum sanctum in hostiam visibilitate descendere, rogatum ab Agapito mera causa, respondisse: Diaconum qui fabellum tenet, removete ab altari. Eo remoto solita signa apparuerunt, ipsaque sacrificium perfecit. Ecce Diaconi improbitas retardavit sacrificium tam sancti episcopi. Idem S. Chrysostomo contigit, ob Diaconum conjectantem oculos in mulierem, narrat Metaphrastes in Vitâ S. Chrysost. Hanc ergo herianum fugient Christiani.

Narrat Palladius in Lousiac. cap. 20, presbyterum quemadmodum in formicationis statu celebrantem, à Deo percussum fuisse cancro, qui caput ejus ita excederat, ut ipsum os totum appareret in vertice: hunc B. Macarius manus impositione curavit, eum ante sponte disset se non amplius peccatum, neque altari ministraturum, sed sortim laicam amplexurum.

E contrario puris et sanctis Christus et angelis in

CAPUT XXII.

1. Locutus quoque est Dominus ad Moysen, dicens:

2. Loquere ad Aaron et ad filios ejus, ut caveant ab his que consecrata sunt, filiorum Israel, et non contaminent nomen sanctificatorum mihil, quae ipsi offerent. Ego dominus.

3. Die ad eos, et ad posteros eorum : Omnis homo, qui accesserit de stirpe vestra ad ea que consecrata sunt, et que obtulerint filii Israel domino, in quo est immuniditas, peribit coram domino. Ego sum dominus.

4. Homo de semine Aaron, qui fuerit leprosus, aut patiens fluxum seminis, non vescetur de his que consecrata sunt mihil, donec sanetur. Qui tetigerit immundus super mortuo, et ex quo egreditur semen quasi coitus,

5. Et qui tangit reptile, et quodlibet immundum, cuius tactus est sordidus,

6. Immundus erit usque ad vesperum, et non vescetur his que consecrata sunt : sed cum laverit carnem suam aquâ,

7. Et cubuerit sol, tunc mundatus vescetur de sanctis, quia cibus illius est.

8. Morticinum et captum à bestiâ non comedent, nec polluentur hi eis. Ego sum dominus.

9. Custodian precepta mea, ut non subjaceant peccato, et moriantur in sanctuario, cum polluerint illud. Ego dominus qui sanctifico eos.

10. Omnis alienigena non comedet de sanctificatis, iniquilinus sacerdos et mercenarius non vescentur ex eis.

11. Quem autem sacerdos emerit, et qui vernacula domus ejus fuerit, hi comedent ex eis.

sacrificio assistant et ministrant, quin e. subinde sacram hostiam deferunt. Ita S. Catharina Senensi virginis sanctissime, concepienti communionem, nec ob quorundam murmuraciones sumere valenti, christus ipse particulam hostie consecratam detulit ex altari, uti testatur Raymundus Capuana, è cuius manibus sacra hostia erupta est. 1. 2 Vite ejus, c. 52. Ita S. Barbara, inter duos angelos cubiculum intrans, ducto, Eucharistiam ex ipsis manibus lacrimis accepit (quod in periclico morbo maximè conceperat) B. Stanislans Koska, novitius nostri ordinis, ut referit noster Stanislaus in ejus vita, et P. Ribaden. 1. 3 Vita Franc. Borgia cap. 6. B. Macarius narravit Palladio, ut ipse ait in Lousiac. c. 20, se observasse tempore communionis, se Marco exercitator munquam dedisse oblationem, sed et angelum dedisse ex arâ : solum autem se vidisse digitum manus ejus qui dabat. S. Onuphius in eremo singulis septimanis Eucharistiam ex manibus angelorum percipiebat, indeque tam coelestis et angelicus evasit, ut patet ex ejus vita. Plura afferam Num. 4, in fine.

CHAPITRE XXII.

1. Le Seigneur parla aussi à Moïse , et lui dit :

2. Parlez à Aaron et à ses fils, ainsi qu'ils prennent garde, lorsqu'ils ne sont pas près, de toucher aux oblations sacrées des enfants d'Israël; pour ne pas souiller ce qu'ils m'offrent, et ce qui m'est consacré. Je suis le Seigneur, le saint d'Israël.

3. Dites-leur ceci pour eux et pour leur postérité : Tout homme de votre race qui , étant devenu impur, s'approchera des choses qui auront été consacrées, et que les enfants d'Israël auront offertes au Seigneur, périra devant le Seigneur, qui s'en réserve la vengeance si la crise est sacrée ; et il sera puni par les juges si le crime est public. Je suis le Seigneur, et je veux que cela se fasse ainsi.

4. Tout homme de la race d'Aaron qui sera lepreux, ou qui souffrira ce qui ne doit arriver que dans l'usage du mariage, ne mangera point des choses qui m'ont été consacrées , jusqu'à ce qu'il soit guéri. Celui qui touchera un homme devenu impur, pour avoir touché à un mort, ou à un homme qui souffrira ce qui ne doit arriver que dans l'usage du mariage,

5. Ou qui touchera ce qui rampe sur la terre, et généralement tout ce qui est impur, et que l'on ne peut toucher sans être souillé,

6. Sera impur jusqu'au soir, et jusque-là il ne mangera point des choses qui auront été sanctifiées par l'offrande qui m'en aura été faite; mais après qu'il se sera lavé le corps dans l'eau,

7. Et lorsque le soleil sera couché, alors étant purifié, il mangera des choses sanctifiées, parce que c'est ce que je lui ai donné pour sa nourriture.

8. Les enfants d'Aaron ne mangieront point d'une bête qui est morte d'elle-même, ou qui aura été prise par une autre bête, et ils ne se souilleroient point par ces viandes. Je suis le Seigneur, et je veux que ceux qui me servent vivent dans une grande pureté;

9. Qu'ils gardent mes préceptes, afin qu'ils ne tombent point dans le péché, et qu'ils ne meurent point dans le sanctuaire après qu'ils l'auront souillé. Je suis le Seigneur qui les sanctifie, et qui punira sévèrement tout ce qui sera contraire à la sainteté que je demande d'eux.

10. Nul étranger ne mangera des choses sanctifiées et offertes au Seigneur ; celui qui est venu de dehors demeurer avec le prêtre, ou le mercenaire qui est chez lui, ne mangeroient point.

11. Mais celui que le prêtre aura acheté, ou qui sera dans la maison d'un esclave qui est à lui, ne mangera

12. Si filia sacerdotis cuiilibet ex populo nupta fuerit : de his que consecrata sunt, et de primitiis non vescetur.

13. Sin autem vidua, vel repudiata, et absque liberis reversa fuerit ad donum patris sui, sicut puella consueverat, aetate cibis patris sui. Omnis alienigena comedendi ex eis non habet potestatem.

14. Qui comedenter de sanctificatis per ignorantiam, addit quamcum partem cum eo quod comedit, et dabit sacerdoti in sanctuarium.

15. Nec contaminabunt sanctificata filiorum Israel, que offerunt domino,

16. Ne forte sustineant iniuritatem delicti sui, etiam sanctificata comedenter. Ego dominus qui sanctifico eos.

17. Locutusque est dominus ad moysen, dicens :

18. Loquere ad aaron et filios ejus et ad omnes filios israel, dicesque ad eos : Homo de domo israel, et de adversis qui habitant apud vos, qui obliterat oblationem suam, vel vota solvens, vel sponte offerens, quidquid illud obliteret in holocaustum domini,

19. Ut offeratur per vos, masculus immaculatus erit ex bovis, et ovis, et ex capris :

20. Si maculatus habuerit, non offeretis, neque erit acceptabile.

21. Homo qui obliteret victimam pacificorum domino, qui vota solvens, vel sponte offerens, tam de bovis, quam de ovis, immaculatum offeret, ut acceptabile sit : omnis macula non erit in eo.

22. Si cæcum fuerit, si fractum, si cicatricem habens, si papulas, aut scabiem, aut impetiginem : non offeretis ea domino, nec adolescentis ex eis super altare domini.

23. Bovem et ovem, aure et cauda amputatis, voluntari offerte potes, votum autem ex eis solvi non potest.

24. Omne animal, quod vel contritis, vel tuisis, vel sectis, ablatisque testiculis est, non offeretis domino, et in terra vestra hoc omnino ne faciatis.

25. De manu alienigenæ non offeretis panes deo vestro, et quidquid aliud dare voluerit : quia corrupta, et maculata sunt omnia : non suspectis ea.

26. Locutusque est dominus ad mosen, dicens :

27. Bos, ovis, et capra, cum genita fuerint, septem diesbus erunt sub ubere matris sue : die autem octavo, et deinceps offerri poterunt domino.

28. Sive illa bos, sive ovis, non immolabuntur una die cum fortibus suis.

29. Si immolaveritis hostiam pro gratiarum actione domino, ut possit esse placabilis.

30. Eodem die comedetis eum, non remanebit quidquam in manu alterius diei. Ego dominus.

31. Si la fille d'un prêtre épouse un homme du peuple, elle ne mangera point des choses qui auront été sanctifiées, ni des premières;

32. Mais si, étant veuve ou repudiée, et sans enfants, elle retourne à la maison de son père, elle mangera des viandes dont mangia son père, comme elle avait continué étant fille. Nul homme qui n'est pas de la famille du prêtre, et qui par conséquent y est regardé comme étranger, n'aura le pouvoir de manger de ces viandes, fût-il juif, et même parent du prêtre.

33. Celui qui aura mangé, sans le savoir, des choses qui ont été sanctifiées et consacrées au Seigneur, ajtera une cinquième partie à ce qu'il a mangé, et il donnera le tout au prêtre, pour l'offrir dans le sanctuaire.

34. Que les hommes ne profanent point les dons faits à Dieu en employant à leur usage ce qui aura été sanctifié et offert au Seigneur par les enfants d'Israël.

35. De peur qu'ils ne portent la peine de leur pêche, lorsqu'ils auront mangé les choses sanctifiées, auxquelles il leur est pas permis de toucher. Je suis le Seigneur, qui les sanctifie, et je veux qu'ils soient saints, parce que je suis saint.

36. Le Seigneur parla encore à Moïse, et lui dit :

37. Parlez à Aaron et à ses fils, et à tous les enfants d'Israël, et dites-leur : Si un homme de la maison d'Israël ou des étrangers qui habitent parmi vous, et qui ont reçu la circoncision , présente son oblation, ou en rendant ses voeux, ou en offrant de sa pure volonté ce qu'il présente, quoi que ce soit qu'il offre pour être présenté par les prêtres en holocauste au Seigneur ;

38. Si son oblation est de bœufs, ou de bœufs, ou de chèvres, il faut que ce soit un mâle qui n'ait point de tache ; c'est-à-dire, de défaut.

39. Si il a une tache, voire ne l'offrira point, et il ne sera point agréable au Seigneur.

40. Si un homme offre au Seigneur une victime païenne, ou en rendant ses voeux, ou en faisant une offrande volontaire, soit de bœufs, ou de bœufs, ou de bœufs, quan de ovis, immaculatum offeret, ut acceptabile sit : omnis macula non erit in eo.

41. Si c'est une bête aveugle, ou qui ait quelque membre rompu, ou une cécité en quelque partie, ou des pastoureaux, ou la gale, ou le farcin ; vous n'offrirez point des bêtes de cette sorte au Seigneur, et vous n'en ferez rien brûler sur l'autel du Seigneur.

42. Si c'est une tête aveugle, ou qui ait quelque membre rompu, ou une cécité en quelque partie, ou des pastoureaux, ou la gale, ou le farcin ; vous n'offrirez point des bêtes de cette sorte au Seigneur, et vous n'en ferez rien brûler sur l'autel du Seigneur.

43. Vous pouvez donner volontairement un bœuf ou une bœuf dont on aura coupé une oreille ou la queue, mais on ne peut pas s'en servir pour s'acquitter d'un vœu qu'on aura fait à Dieu.

44. Si n'offrirez au Seigneur nul animal qui aura ce qui a été destiné à la conservation de son espèce, ou froissé, ou foulé, ou coupé, ou arraché ; et garderez absolument de faire cela en votre pays.

45. Vous n'offrirez point à votre Dieu des pains de la main d'un étranger incircuncis, ni quelque autre chose que ce soit, qu'il voudra donner pour l'offrir au Seigneur, parce que tous ces dons qui viennent des incircuncis, sont corrompus et souillés ; vous ne les recevrez donc point, mais vous pourrez recevoir leur argent pour l'employer au culte du Seigneur.

46. Le Seigneur parla encore à Moïse, et lui dit :

47. Lorsqu'un veau, ou une bœuf, ou une chèvre seront nés, ils demeureront sept jours à téter sous leurs mères ; mais le huitième jour et les jours d'après, ils pourront être offerts au Seigneur.

48. On n'offrira point en un même jour, ou la vache, ou la bœuf, avec leurs petits, parce qu'il y enraîne dans cela une espèce de crudité.

49. Si vous immolez pour actions de grâces une hostie au Seigneur, afin qu'il puisse vous être favorable,

50. Vous la mangerez le même jour, et il n'en demeurera rien jusqu'au matin du jour suivant. Je suis le Seigneur.

31. Custodite mandata mea, et facite ea. Ego Dominus.

32. Ne polluatis nomen meum sanctum, ut sanctificer in medio filiorum Israel. Ego Dominus qui sanctifico vos,

33. Et eduxi de terrâ Aegypti, ut essem vobis in Deum. Ego Dominus.

COMMENTARIUM.

VERS. 2. — LOQUERE AD AARON ET AD FILIOS EUS UT CAVEANT (ut abstineat: hebreæ, ut separantur, quando videbent ipsi sumi immundi) AB IIS QUE CONSECRATA SUNT, QUE DEO QUONAMODILOIBT OBLATA SUNT. Secus erat de his, quae nudè offerebantur, non Deo in sacrificium, sed Levitis et sacerdotibus in almoniam, ut erant decima et primaria: hæc enim Deo sollemniter non erant oblata, nec eorum pars erat Deo sacrificata; unde his poterant vesti Levitis etiam immundi, imò poterant ea vendere laicis, et commutare rebus aliis.

ET NON CONTAMINATE NOMEN SANCTIFICATORUM MIHI, q. d.: Ne contamineat sacra mea, ne mihi sanctificatis et oblatis notam impuritatem aspergant: noster interpres in Hebreo legit *kadascoi*, id est, sanctificatorum mibi, jam aliis punctis legunt *hodscii*, id est, sanctificati mibi; q. d.: Nonne sanctum meum. Verum melius noster legit *kadascai*, quia sequitur, *quæ nihil offerunt*, hæc enim sunt sanctificata Deo.

VERS. 5. — DIC AD EOS ET AD POSTEROS ZORUM, maunda ut hæc le seruetur apud posteros; maximè quia illi soli eam rœpsa implent et exequuntur: nam presentes tantum eam audiunt et recipiunt, non vero eam implent. Ratio est, quia ceremoniales haec leges non sunt observatae in deserto, tum quia in eo non erat stabile tabernaculum nec domicilium; tum quia in eo non habebant commercia cum gentibus, ut emerent thus, vinum, mel, animalia, aliisque que Deus sibi offerri et sacrificari jussit: unde et ex solo manna ibidem vixerunt per 40 annos. Vide dicta e. preced. v. 12.

OMNIS HOMO QUI ACCESERIT, comedendi causâ, AD EA QUA CONSECRATA SUNT IN QO EST IMMUNDITIA (que explicatur v. 4, scilicet si sit leprosus, semine polluti, si tefigerit mortuum, vel reptile, si comederit morticinum) PERIBIT CORAM DOMINO. Hebr. excidetur anima illa a facie meæ, id est, à me, ut vertunt Septuag.

Nota. Deus hic tam gravior et severè sanctit, ne immundi ad res sacras, et sacrificiorum carnes comedendas accedenter, partim ab reverentiam sacramentorum et sui cultù, partim alleg. ad presignandum, quā stricte exacturus esset puritatem animæ, insumentibus communionem corporis et sanguinis Domini, quod unicunque est sacrificium legis novæ, veteribus hisce omnibus adumbratum. Ita Abulensis, de quo vide S. Basilium serm. 2 de Bapt. c. 2 et 3.

Mercio ergo in impuros sacerdotes et clericos vindicta Dei deservit. Audi exempla.

Gregor. Turonensis lib. 5 Hist. Francor. c. 5: Cum per mortem, inquit, Sylvestri sedes Ecclesie Ling-

31. Gardez mes commandements et exécuter-les. Je suis le Seigneur.

32. Ne souillez point mon nom qui est saint, afin que je sois sanctifié au milieu des enfants d'Israël. Je suis le Seigneur qui vous sanctifie,

33. Et qui vous ai tirés de l'Egypte, afin que je fusse votre Dieu. Je suis le Seigneur, ayez soin de faire tout ce que je vous dis, et soyez saints comme je suis saint.

COMMENTARIUM.

nice vacaret, Lingonici episcopum flagitantes, Papulum, qui quondam Archidiaconus Augustodunensis fuerat, accipient, qui multa, ut asservent, egit iniqua, quæ à nobis prætermittuntur, ne detractores fratrum esse videamus: tamen qualem habuerit exitum, non omittam. Anno octavo episcopatus sui, dum dioeceses ac villas Ecclesie circumiret, quâdam nocte dormienti apparuit illi B. Tetrius vultu minaci cui ita: *Quid tu, inquit, hic, Pappo, at quid sedem meam poluis?* ut quid Ecclesiæ peravas? ut quid ove militi creditas sic dispersis? cede loco, reliqua sedem, absconde longius à regione. Et hæc dicens, virgin quam habebat in manu, pectori ejus cum ictu valido impulit. In quo ille evigilans, dum cogitat quid hoc esset, fixè in loco illo defigitur ac dolore maxime cruciat. Arborbit cibum potumque, et mortem jam sibi proximam prestolatur. Quid plura? tertìa die cùm sanguinem ore projecteret, expiravit. Exinde elatus Lingonas est sepultus. Audi Petrum Damiani Ostiens. episc. in epist. ad Hildebrandum papam tom. 5 Biblioth. SS. Patrum: *Istud nunc, ait, ad memoriam reddit, quod in Beneventana olim urbe constitutum me audire contigit. Principes ejusdem civitatis presbyterum sancta conversationis virum, et in divinis officiis, ac præcipue in solemnitate Missarum indesinenter assiduum excoebat: qui cùm quotidiis sacris mysteriis reverenter insistebat, angelus Domini ex consuetudine veniebat, et vidente principe Sacramentum dominici corporis ex offertenibus manibus assumebat. Sed o criminalis huius vita lubrica et incerta conditio!* Nam qui angelicis fruebatur obsequiis, in fœder luxuria voragine repente prolapsus est. Quid plura? Peragendi mysteriū sacri tempus adest: consuetudine foris exigente presbyter compellitur, sed graviter intus conscientia remordens torqueret: ornatur, accedit, trepidat, palpitat, tamen offerre præsumit. Jam ecce angelus, ut assutus fuerat, venit, et inspectante principe spongiam infectam aquâ super caput illius expressit, omnesque sorores atque squales, quos ex corpore illius ante contraxerat, membris ejus omnibus iterum superfudit. Hoc viso princeps admiratus obstupuit, presbyterumque semotis omnibus secretè convenit. Inquisitus itaque presbyter si noviter aliquid criminis admisisset, primo quidem perhorrescens, facinus abnegat; deinde male sibi concus, ac principis auctoritate compulsius, tandem corrueisse se nocte præterita in quamdam ejusdem principis cubiculariâ confitetur. Audi emendem in epist. ad Taurinensem episcopum, et ex Baronium t. 11, anno Christi 1057: *Cum Stephanus Papa, qui zeli Phinees amulabatur ardorem, omnes clericos Romæ, qui post interdictum Papa Leonis incontinentes extiterant, de conuento clericorum et choro*

COMMENTARIUM. CAP. XXII.

qui Cesar, quia non vis parere mihi in tam facil obsequio, extorrem te totius terræ meæ præcipio. Clericus amplexus sententiam abcessit continuo, missi pedisse qui qui cum persequerentur, ut, si perseverandum putaret, jam urbem egressum revocarent. Ita cunctanter compilatis omnibus suis, et in sarcinulas compositis, jam profectum magnè violentè retractum Henrici presentia sustinuit. Qui latu subridens: *Proße, ait, fecisti, et prætor probat tua, quid pluris penderis Dei timorem quam patrum: respectum cœlestis iræ, quam minas men; quapropter habeat episcopatum, qui primus in imperio meo vacaverit; tantum indecenti amori renunciates.*

Denique nota est tragedia infelix et terribilis Udonis, Marpurgensis episcopi, quam fusæ referit S. Antoninus, Nacler. et Falgos: *Cum Udo, episcopus, inquit, ne signis quidem ac divinis vocibus communitus, ab impudicitia sibi temperaret, viri religiosi Deum ut episcopum aut corrigeret, aut tolleret, rogaverunt. Inter eos claus noctu in Ecclesiâ S. Mauriti Fredericus Canonicus ejusmodi precibus operam daret, vehementoris venti offlato omnia, que in templo erant lumina extingui perspici: nec multo post, duos juvenes venire duo candelabrum accusis cereis ferentes, et Christianum cum parente ejus atque Apostolis subsequi. A quibus cùm essent vocati sancti homines, quorum corpora in templo quiescebant, visus est inter eos Mauritius venire, qui longa aere gravi oratione Udonem episcopum accusauit: quem had multus post Christus nudum adferrit a diabolus iussit, atque damnauit. Is autem pugno ab ipsorum altero, qui eum portarunt, graviter in mediis renibus ictus, christianam hostiam, quam in communione ejus diœci pridie sumperat, revocuit in calicem, qui altior imponitus fuit, atque securi offlato omnia, rerum illarum omnium viso evanescit. Quare vehementer territus Fredericus, cum ad alterare accessisset, calicemque in eo esse cum Christianam hostiam insuperisset, et simul episcopum mortuum humi jaceantem, alios religiosos viros excitauit, qui ablatum inde episcopi corpus in agro sepeliverunt.*

VERS. 4. — QUI TETIGERIT IMMUNDUM SUPER MORTUO, q. d.: Immundus erit, qui tetigerit immundum propter mortuum, vel qui mortuum, puta cadaver aliquod, tetigit, curavit, sepelivit, aut funeri ejus interfuit. Ille enim immundus erat, et qui sic immundus tetigerit, prius fieret immundus, ut carnibus Deo immolatis vesel ei non licet. Septuag. veritut, qui tetigerit immundum animo, id est, cadaveris, hoc est, qui tetigerit cadaver, unde aliqui censem solos tangentes cadaver hic arceri ab eis sacrarum carnium, non autem eos qui vicissim hos tangentes tefigerent, nec enim eos sum immunditudinem in alios transudiisse. Sed priore sensu postulat versio nostra, et cōden inclinant Hebr. et Chald., ut fateatur Vatab. huic etiam faveat id quod sequitur:

VERS. 5. — QUI TANGIT REPTILE ET QUODLIBET IMMUNDUM (heb. qui tangit reptile, et hominem qui contamnare potest, ut est leprosus, menstruata, seminifluus), CUIUS TACTUS EST SORDIDUS, qui cum quem tangit poluit, et immundum reddit, ita ut non liceat ei de carnis sacris comedere.

VERS. 7. — QUIA CIBUS ILLUS EST, id est, quia pertinet ad eum comedere de cibis Deo oblatis.

VERS. 8. — MORTICINUM ET CAPTUM A BESTIA NON COMEDENT. Morticinum, ait S Hier., est corpus in quo moritur sanguis, id est, anima, puta quod moritur sine effusione sanguinis: nam sanguis vocatur anima, quia est anima veliculum et sustentaculum; hic ergo de causa morticina hæc lege censetur immunda, uti et lacerata à bestia.

VERS. 9. — CUSTODIANT PRECEPTA MEA, UT NON SUBJACENT PECCATO, ET MORANTUR IN SANCTUARIO (ne occidantur à me in sanctuario, uti oculi sunt Nadab et Abiu), CUM POLLUERINT ILLUD. Hoc enim ipso quo contra hasce leges, comedunt carnes in sanctuario Deo oblatis, cum sunt immundi, et carnes ipsas, et consequenter sanctuarium ipsum in quo illæ oblate sunt, polluent et contaminant.

Ego DOMINUS QUI SANCTIFICO EOS, qui volo et jubeo eos esse sanctos.

VERS. 10. — OMNIS ALIENIGENA NON COMEDET DE SANCTIFICATIS. Pro alienigena, hebr. est extranæ, id est, qui non est de genere sacerdotali; nam solis iis qui erant de stirpe Aaron, puta filii et filialibus, atque eorum servis et veruaculis, licet hæc comedere carnes Deo oblatis; illæ scilicet, que cedebant in iis sacerdotiis: nam ex hostia pacifica, que magis ex parte cedebat offerten, laici quilibet cum eo comedere poterant.

Nota. Alienigena tripliciter sumuntur: primò, alienigena, dicitur is, qui non est de genere Iudeorum; secundò, qui non est de stirpe Levi, Numeri 18, 4; tertius, qui non est de stirpe Aaron, ita capitul hæc.

Inquitinus sacerdotis et mercenarius non vescuntur ex eis. Inquitinus, hebr. ioscab, vocatur is, qui moratur cum sacerdote, sed non est de stirpe ejus, moratur, inquit, quasi hospes, mercenarius vel perigrinus; hic ergo non poterat edere de sanctificatis, quia non pertinebat ad stirpem sacerdotis vel familiam, uti pertinebat servus et veruaculus, id est, servus dominatus, qui cum toti sunt si domini et heri, possunt vesci sanctificatis, uti dominus ipse cum suis illis.

VERS. 12. — SI FILIA SACERDOTIS CUILIBET DE POPULO NUPTA Fuerit, de his que sanctificata sunt, et de frumentis non vescetur, quia per nuptias jam in aliam familiam popularem commigravit; uxor vero sacerdotis iis vesci poterat, quia una caro et una persona censetur cum marito sacerdote. Nota, primitive hic vocantur prima et electa, que Deo offeruntur et sanctificantur, ut patet ex Hebr., sic etiam captiur hæc vox Exodi 25, 4.

VERS. 15. — SIN AUTEM VIDUA, VEL REPUDIATA, ET ABSQUE LIBERIS REVERSA Fuerit AD DOMUM PATRIS SUI, Sicut PUELLA CONSEQUERAT, —LETER CIBIS PATRIS SUI. Talis enim repudiata licet liberos habeat, illi tamen sequitur patrem: nam matres in lege veteri non succedebant in bona eæ hereditates parentum: unde nec filii habebant bona materna, utipote quæ nulla erant, sed tantum paterna; patri enim soli succedebant: unde et patri incumbebat eorum alimentum;

itaque cum mater repudiata redit ad domum patris, reddit sine liberis, et alienda est à patre, perinde uti alia fuit existens puella ante nuptias.

Tropol. S. Cyrilus l. 12 de Ador. pag. 245: Si anima, ait, damnabilis repudiata fuerit, et destituta viro, id est, spirituali sposo, fractumque ex virtute nullum habeat, illico ad priorem statum redeat, celo-ritterque ad domum patris sui revertatur per penitentiam, repeatque priorem illam cum Deo cognitionem, tunc denique vescetur panibus illis.

VERS. 14. — QUI COMEDERIT DE SANCTIFICATIS PER IGNORANTIA, ADDET QUINTAM PARTEM (pro injuria irrogata taheraculo vel sacerdoti: debetiam citare dare aristem Deo in sacrificium, uti dictum est c. 5, 45), CUM EO QED COMEDET, ET DABIT SACERDOTI IN SANCTUARIO, ut scilicet inforatur in sanctuarium, ad usus vel sacerdotis, vel sanctuarii; si enim sanctificata que comedederat offeren, erant ex partibus quæ Deo cedebant, ut si sanguinem, caput, caudam, in hosti pro delicto comedisset, restituio facienda erat ipsi sanctuario, id est, sacerdoti ad usus sanctuariorum; si autem comedederat ex iis que sacerdoti cedebant, restituio facienda erat ipsi sacerdoti ad eum usus. Ita Abul.

VERS. 15. — NEC CONTAMINABENT SANCTIFICATA, comedendo illa, etiam non sint de genere sacerdotali.

VERS. 18. — HOMO DE DOMINA ISRAEL, de stirpe, et posteris Jacob. Vide dicta Exodi 2, 4.

De ADVENTIS QUI HABUNT APUD VOS, de proseytis, qui ex gentilibus ad vos commigrarunt, ut Deum venum vobiscolant, idemque circumsciri sunt et facti Iudei.

VERS. 18 et 19. — QUIQUID ILLUD OBTULERIT IN HOLOCASTUM DOMINI, MASCULUS ERIT. Poterat enim offerre aliam victimam, non in holocaustum, sed pro peccato, vel pacificam, etiam feminam: sed qui offerret victimam in holocaustum, debebat offerre masculum. Si quis ergo vovisset feminam in holocaustum, debuisse pro ea dare masculum: si quidem habuisset intentionem absolute vovendi holocaustum: tunc enim debebat in voto suo sequi determinationem legis, que jubet offerri masculum, non feminam, sin autem tantum certum animal, anima putum, nota feminam, ex ignorantia vovisset in holocaustum, nec voluisse aliud vovere: tunc ut summum fuisset obligatum vendera eam, et ex professo emere masculum in holocaustum. Dico, ut summum: nam, si vovisset feminam in holocaustum, ex affectu talis, ut feminam determinaret, quia bellum, vel pingue, offerri vellet in holocaustum, ita ut absolute mollet aliud, tunc ad nihil tenetur: quia hoc ejus votum circa materiam omnino illictum versabatur, et ipse noluit vovere licet.

VERS. 21. — HOMO QUI OBTULERIT VICTIMAN PACIFICORUM. Describitur hic qualis debeat esse victimam pacificata, sicut v. 18 descripta fuit victimam holocausti; omittitur hic victimam pro peccato, quia de ea actum est fusæ cap. 5, præscriptumque quid quisque offere debeat.

OMNIS MACULA NON ERIT IN EO, id est, nulla erit.

Tropologia barum macularum eadem est quæ in maculis sacerdotum c. 21, 18. Ita Radulphus.

Si FRACTUM, si fractos habeat pedes, vel lumbos, vel oculum.

VERS. 22. — SI CICATRICEM HABENS. Heb. si incisum, id est, si incisum cicatrice ostendit. Septuag. εἰ γένεστρε παῖς, si lingua truncatum sit. Recentiores vertunt, si membrum resectum habeat, sed hoc satis velutum est precedenti particula: si enim fractum velutum est ergo et respectum.

Si PAPULAS, id est, si verticulas habeat. Ita Vatablus.

VERS. 23. — BOVEM ET OVEM AURE ET CAUDA AMPUTATIS VOLUNTATE OFFERRE POTES. Pto: Aure et cauda amputatis, Chaldeus et recentiores vertunt, superfluum et diminutum, id est, qui enormous et contractis est membris. Verum Septuag. tam hic quam Levit. 21, 18, vertunt, ut noster ἀποτέλεσθαι τοιούτους, id est, aure vel cauda truncatus. Generalia enim nominum hebraeorum significata, sepe ex usu ad aliquid particulare determinant, ut vidimus c. 21, 18, ubi pisces, id est, salutans, claudum significat: duc, id est, terer, lippum; charan, id est, succissum, significat simum, cui quasi incisus est nasus; sic excrescens (si id radix hebreus, que alibi non repertur, significat) significare potest auribus truncum, cui caput eminet et quasi crescens apparet, vel cui manus exercitetur, quique magno aut retor est nasus, uti nostre verit. c. 21, 18. Sic diminutus est, qui cauda minuta est: sic enim explicat Septuag. et noster. Bos ergo et ovis aure et cauda amputatis, poterant esse victimæ voluntarie sive sponte, non autem votive, ac consequenter nec pro peccato: quia sacrificium pro peccato non erat voluntarium, sed obligatorium, agnus ac votum. Idem dico de aliis ad quas Hebrei stato tempore obligabantur, hæc enim non spontanea erant, sed necessaria et lege prescripta. Ratio est, quia major est obligatio in votis et præceptis sacrificialis, quam in spontaneis. Unde in his permittitur major libertas, quam in illis; illis etiam major iurata dignitas: unde purior, et magis integra victimæ in his merito exiguntur.

Tropologicè, in ore obediencia, in cauda signatur perseverantia: sine his opus liberum et supererogationis, puta opus illius, qui non vobis statu perfectio-nis, placere potest, non autem opus ejus qui votum. Unde in votis siue major est reatus, nisi opere consummatur, ita major erit corona, si compleatur, ut utriusque qui voverant ad profectum constringantur, inquit Radulph. Praecell. S. Bernardus homil. de diu-nis disciplinis euniliis in Emanu: Patiens, inquit, in tribulatione, et gaudens ad laborem obedientie, potest dici potens in opere. Videas aliquem frequenter in oratione devotam, cuius oculi sunt sicut piscina in Ieselon, pra multitudine lacrymarum, sed recusat ferre jugum obe-dientie; votum suum offere se assimilat, offerendo ho-sum amputatum aure: suum plangit in oratione super-biam, sed horum compunctionis tractat, ita superbum est, sicut ante, etc. Tales potentes videntur in sermone, sed non in opere. In opere et sermone sunt potentes, qui ha-lent in moribus honestatem, in operibus virtutem, in ser-

moni scientiam, devotionem in orationes assiduitatem, gravitatem in conversatione, perseverantiam in amore.

Rectè dicebat Chilon, tardè quidem esse aggredendas res magnas; sed cum semel incepseris, constantissime in agenda perseverandum esse, nihil enim est tan-

arduum et insolitum, quod non evincat perseverantia.

Perseverantia vi est efficacior, teste Sertorio, multaque qua impetu confici non possunt, paulatin absolu-

tur. Est enim assiduitatis vis invicta, quæ omnem super-

excindit potentiam et tempus, quod plurimum auxili fortis tis, qui prudenter occasionem captant, idem infestissimum est tis importunæ festinatione utuntur,

inquit Plotarch. In Sertorio. Turpe, inquit Seneca, est cedere oneri, et lucerii cum officio, quod semel recipisti.

Non est vir fortis ac strenuus, qui labore fugit, nec

crescit illi animus ipsa rerum difficultate. Idem Epistola 1: Nil, ait, est, quod non expugnat pertinax opera, et intenta ac diligens cura. Et epist. 16: Perseverandum est, et assiduo studio robur addendum, donec bona mens sit, quod bona voluntas est. Et Epist. 65: In excelso est vita beata, sed perseverantia peccatibus.

VERS. 24. — OMNE ANIMAL, QUOD VEL INTRITIS, VEL TUSIS (ita legendum cum Rom. nou. 13, uis legunt Plantiniana) VEL SECTIS ABALITIS TESTICULIS EST, NON OFFERETIS.

Tropologicè, testiculis significatur f. ultas generandi et producenti bona opera, quorum ratio est ratio, mater voluntas; quæ si effecta sit steriles aut infuscadas, inepta est ad dominicam oblationem. Ita Randolph. et Cyrillus lib. 15 de Adoratione.

VERS. 25. — DE MANU ALIENIGENA, gentilis manent in sua superstitione; hic enim hebr. vocatur be-nachar, id est, filius alieni, nos OFFERETIS PANES DEO VESTRO. Panes, id est, sacrificia, que sunt quasi panis, id est, cibus Dei. Unde Septuag. vertunt ἀρτοί, id est, dona, vide dicta c. 12, 22; neque enim possunt hic intelligi panes propositionis, quia eos conficiebant sacerdotes, non laici, multo minus alienigenæ, ut patet c. 25, 5.

Et quoniam ALIUD DARE VOLERAT, alienigena sci-licet, ut offeratur immediate et adoleat Dominus, uti thus, oculu, vinum: hæc enim ab eo accipi non poterant, extera vero accipi poterant. Unde non ve-tantur hic, ne sacerdotes à gentilibus accipiant pecuniad am endendas victimas: eas enim tum ab aliis accepterunt, tum à Selenco rege Asia, 2 Machab. 2, 5.

Quia CORRUPTA ET MACULATA SUNT OMNIA, puta munera et victimæ Gentilium; eò quod ipsi offerentes corrupti, id est, idololatre, sunt Rursum, quia ipsi apud Judeos immundi censebantur, unde arce-bantur à sacris, et non poterant ingredi sanctuarium; qui hæc erant propria statu judæi, ad quem ipsi non pertinebant: sicut nunc illi qui non sunt baptizati, non admittuntur ad sanctam communionem, ad templi et sacrificia Christianorum. Ita Abul.

VERS. 27. — BOS, OVIS, ET CAPRA, GUM GENITA FUE-RINT, SEPTEM DIEBVS ERUNT SUB UEBRE MATRIS SUA: DIE AUTEM OCTAVO ET DEINCPS OFFERRI POTERUNT DO-MINO, quia septem primis diebus factus est nimis tener.

Vide dicta Exodi 22, 30, ubi idem dicitur de primogenitis.

Tropologicè, Radulphus septem diebus, id est, quādū quis non aliud nisi res hujus mundi, et temporalis cogitare potest, tamdiu doctrinā simplici nutritur: diu verò octā, id est, cū fuerit spiritualis affectus et spiritu renovatus, Dominus poterit presentari.

Allegoricè, septem diebus hujus vite sub Ecclesiā matre sumus, octā vero die resurrectionis sistemus Domino in gloriā. Ita Radulphus.

VERS. 28.—SIVEILLA RIS, SIVE OVIS, NON IMMOLABUNTUR UNA DIE CUM FOETUSTRIS SICIS, QUIA HOC CRUDELE VIDETUR. VOLUIT DEUS HAC LEGE JUDEOS DOCERE HUMANITATEM, UT SCILICET IN BESTIAS PREMEDITATA HUMANITATIS, IN HOMINUM REFUGERIA CRUDERET, INQUÍTERTULL. 1. 2 CONTRA MARCION. 17. EADĒM DE CAUSĀ DEUT. 22, 7, VETATUR QUI NIUDUM INVENTI, ACCIPERE MATEREM CUM PULLIS.

Tropologicè, Radulphus: Mater, ait, est voluntas, quae fuitus suo Deum immolat, cum in exterioribus actibus quidquid legi Dei contrarium est, pro posse suo trucidat; sed tunc circa sc̄ipsum gravis ei labor est, quia voluptatum memoriam quibus sponte se subditum cum ad Deum tendere mititur, etiam invita gemensque molestam sentit non ergo terretur, quia fieri nequit, ut undi die mater cum fuitus immolatur, id est, ut prescindatur auctus simili et affectus, incitans et tentans ad actionem.

Hoc enim sensim fit per exercitium. Hinc ait Apolostus 1 Timoth. 4, 7. EXerce te ipsum ad pietatem. Huic exercitio vacantes monachi dicti sunt ascete, id est, exercitantes: unde S. Basilius suas constitutions monasticas vocavit Asectica, id est, exercitamenta. Omnis enim res, inquit S. Ambrosius lib. 4 de Officiis, propriis ac domesticis exercitii augetur. Quomodo sine exercitio doctrina, aut sine usu profectus? Qui disciplinam bellicam vult assequi, quotidie exercitatur armis, et tanquam in procinto positus præludit prelium. ET qui viribus corporis, legitime quoque lucrandi certamine coronam petunt, quotidiano usu palestræ durantes membra, nutritientes patientiam, labore assuecant. Aristoteles dicebat, ad sapientiam parandam tria requiri, naturam, doctrinam, exercitacionem. Idem est de virtute, quae est sapientia practica. Plato monebat, ut neque corpus sine animo exerceamus, neque animum sine corpore: ut pariter utriusque curam habeamus. Nam alterum athletarum est, alterum inertium. Ita Laertius lib. 5. Hercules ad laborum patientiam quotidiani exercitationibus se confirmabat, sentes omnes, qui pullularunt eo in loco, vellere ac eradere solitus. Ita Pausan. lib. 6.

Lycurgus querent, cur corpora virginum cursu, luctu, jactulatione fatigaret? Ut, inquit, assuecant pati dolores partus aliosque, et pugnare pro patria, si opus sit. Cato aiebat, honoris ingenum esse simile ferro, quod ex usu splendescit, in otio rubigin obducitur: exercendum autem esse crudelitate et virtute. Sic et Plutarch.: Utias, ait, usus agere, sic exercendis negotiis emetisci animi vigor, qui otio habebatur et obscuratur. S. Chrysost. hom. 5 in Matth.: Sicut, ait, omne articulatum corpore utilitate servatur et angetur: sic et

gratia omnis per exercitationem augetur, et per desiderium minoratur. Pius pontifex in Epist.: Cœca, inquit, est sine disciplina natura; utraque parum habet momenti, si subtraxeris exercitium: sed hisce tribus absolutio comparatur.

VERS. 32.—NE POLLUATIS NOMEN MEUM, NE PER INOBEDIENTIAM ET INFAMEM VITAM FACIATIS, UT GENTES BLASPHEMEN NOMEN MEUM.

Ego DOMINUS QUI SANCTIFICO VOS, QUI JUBEO VOS ESSE SANCtos.

Vide hic, ut Deus sacerdotibus inculcat sanctitudinem, jucunda eos esse sanctos. Idque primò, quia ipsi in terris Dei personam representant. Dei ergo sanctitudinem in se exprimere et referre debent: hoc est enim quod ait Deus Levit. 20: Sancti estis, quia ego sanctus sum. Hac de causa summus sacerdos in iherusalem inscriptio gestabat: Sanctus domino. Ille et Deus ipse ait psalm. 151, v. 16: Sacerdotes ejus indumenta salutari, et sancti ejus exultatione exultabunt. Secundò, quia sacerdoties comparantur angelis, immo officio eos superant, nec enim angelus potest peccata condonare, aut consecrare corpus Christi, ut possint sacerdotes novas leges. Labia sacerdotis, ait Malach. c. 2, custodiunt scientiam, et legem requirent ex ore ejus; quia angelus Domini exercituum est. Tertiò, quia ipsi alios omnes sanctificare debent. Vos estis sal terre, et lux mundi, ait Christus. Unde S. Dionysius docet sacerdotibus debere esse instar crystalli pulchelli et radiantis, in quod radii solis incidentes, in extera que vicissim sunt refunduntur; et S. Chrysost. ait sacerdotem ceteris tantum virtute prestare debere, ut sit quasi homo inter bruta, quasi vir inter pueros, immo quasi angelus inter homines. S. Hilarius et Gregorius assurant sacerdotibus debere esse satores aternitatis.

Quarto, quia ipsi mediatores sunt inter Deum et homines; idèque populi peccata comedunt et consumunt. Hinc olim sacerdos acturus cum Deo, nomina 12 tribuum inscripta rationali gestabat in pectoro, cum urin et ummin, id est, doctrina et veritate. Merito ergo eis dicitur: Vos genit electum, regale sacerdotium, gens sancta, populus acquisitionis.

Quinto, quia corum munia sunt sanctissima, scilicet baptizare, à peccatis absolvere, sacrificare, consecrare, inungere, etc. Quadripartitum, ait S. Bernardus in Sententiæ, est officium sacerdotale: primò, vitam carnem immolare, quod Leviticum est; secundo, virtutum charismata Deo offere, quod est incendere aromata, et filiorum Aaron est; tertio, cum fervore martyrii colum intrare, quod est introire cum sanguine Sancta sanctorum; quartu, gratia et precum votu celo transmittere, quod est panem et vinum Deo offere.

Sanctissima est caro et humanitas Christi, quam sacerdotes ore consecrant, manibus tangunt, oculis aspicunt, licet velatam speciebus panis et vini. Unde S. Chrysost. hom. 60 ad populum sic infert: Quo igitur non oportet esse puriorum tali fluentem sacrificio? quod solari radio non splendidiorem manum, carmen lance dividenter? os quod igni spirituali repletur? lingua quem tremendo nimis sanguine rubeat?

Ille viri sancti sacerdotum, quasi eo indigni, tandem refrigerant. S. Francisus nunquam sustinuit fieri sacerdos, dicebatque: Si hinc angelus, inde sacerdos mihi occurreret, relicto angelo, ad sacerdotem accederem, ejusque manus oscularer: ille enim et panem, et verba vice mihi ministrat. Idem scribens ad sacerdotes sui Ordinis (quæ epistola existat tomo 5 Bibliot. SS. Patrum in fine): Vide, ait, dignitatem vestram, sacerdotes, et estote sancti, quia ipse sanctus es. Magna miseria, et miseranda infirmitas, quando ipsum sic presentem habebitis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut et vos exaltetis ab eo. Nihil ergo de vobis retineatis vobis, et aliquid aliud in toto mundo curvatu. Totus homo peccat, totus mundus contremiscat, et cofum exultet, quando super altare in manibus sacerdotis est Christus filius Dei vivi. O admiranda altitudo, o stupenda dignatio, o sublimitas humilis! quod Dominus universitas, Deus et Dei Filius, sic se humiliat, ut pro nostrâ salute sub modico panis formulis se abscondat. Vide, fratres, humilitatem Dei, et effundite coram illo corda vestra, et humiliamini, ut